

תת"ע 9352/08/18 - אל פארוק אבו אלחסן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9352-08-18 מדינת ישראל נ' אל פארוק אבו אלחסן
תיק חיצוני: 30115429729

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	אל פארוק אבו אלחסן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה

ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

במקרה שבפני המבקש ידע על משפטו ולא התייצב לטענתו בשל מחלה.

אין המדובר באשפוז חלילה, אלא בתעודת מחלה (שהודפסה וניתנה ביום 18.9.18 - לאחר מועד המשפט שהתקיים ביום 13.9.18) ואין בה כל הסבר ממשי באשר לסיבת ההיעדרות או מצבו הרפואי של המבקש ביום המשפט אשר מנע לכאורה יכולת שלו להתייצב או להגיש בקשת דחייה בזמן.

בנוסף לא ניתן כל נימוק המראה כי נגרם למבקש עיוות דין מעצם הרשעתו או מרף ענישתו המסתכמת בקנס.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות הבקשה.

פסק הדין יישאר ללא כל שינוי.

להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתן בלשכתי בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ט, 04 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.